

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 118

Vážení spoluobčané,

je před námi poslední srpnový víkend, a to znamená jediné, že se k nám opět po roce vrací tradiční Bartolomějská pouť. V době, kdy Vám do schránek byly doručeny srpnové „Naše noviny Svěradice“, příprava na pouť ve většině domácností vrcholila. Ale jsou určitě i výjimky, kde už bylo nejen uklizeno, ale i napečeno. Najdou se však i rodiny a domácnosti, které pouť, jak se říká, „nedrží“, a ty čeká normální, běžný víkend, o kterém si třeba i někdy vyjedou. Prostě pouť jim nic neříká a tradice nedodržují.

Pouť u nás ve Svěradicích se koná vždy po svátku sv. Bartoloměje (někdy i před), a proto se jí říká „Bartolomějská“. Svatý Bartoloměj byl jedním z dvanácti Ježíšových apoštolů a je po něm pojmenovaná naše kaple na vrchu Kostelík. Málo se ví, že ostatky tohoto světce se za vlády Karla IV. dostaly i do Čech. Údajně tři zuby a část lebky leží ve stříbrné relikviářové bustě ve Svatovítské katedrále v Praze. Další relikvie byly základem stavby kaple sv. Bartoloměje při kostele sv. Klimenta dominikánů na Starém městě pražském. A některé z Bartolomějových ostatků jsou prý také uloženy v Kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Ostravě.

K sv. Bartolomějovi se vážou i některé srpnové pranostiky, připomeňme si některé:

- Pěkně-li o Bartoloměji, na pěkný podzim máme naději.
- Je-li bouřka na Bartoloměje, na podzim se pořád změna děje.
- Krásně o Bartoloměji, vinaři se smějí.
- Bartolomějské větry ovsy lámou.
- Fouká-li na Bartoloměje z Moravy, vorej, sedláčku, pomali, fouká-li na Bartoloměje vítr z Čech, tak, sedláčku, s oráním pospěš.
- Je-li na Bartoloměje čas, je z lisu kvas.
- Na svatého Bartoloměje sedlák žito seje.

Blíží se konec volebního období, a tak bych následující odstavce rád věnoval malému bilancování. Úvodní řeč v „Našich novinách Svěradice“ píše již dvanáctý rok. Prvně to bylo v listopadovém vydání roku 2010, kdy jsem byl první měsíc ve funkci, jako nově zvolený starosta. Nejdříve to bylo pár řádek a postupně se její obsah rozrostl až na dvě stránky textu doplněného o fotografie. No, a článek, který právě čtete, je z mé pozice starosty úplně poslední. Příští číslo vyjde v závěru

Z OBSAHU

2. ROČNÍK NOHEJBALOVÉHO TURNAJE TROJIC

str. 4

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
OSLAVIL 130. VÝROČÍ ZALOŽENÍ**

str. 5

**PROCHÁZKY HISTORIÍ FOTBALOVÉHO KLUBU –
STARÁ GARDA R. 2002**

str. 8

října či začátkem listopadu a to už by měl úvodní slovo připravovat nový starosta, případně starostka. Když bude vše probíhat hladce a bez stížností, mělo by ustavující zasedání nového zastupitelstva proběhnout přibližně v poslední dekádě měsíce října. Abych se vrátil zpět k novinám, můžu říci, že nebylo vůbec snadné 6x za rok dát dohromady tak dlouhou stat', aby zaplnila první dvě strany našeho „zpravodaje“. Když v tom dvouměsíčním období byla činnost obce rozsáhlejší, psalo se snadno a někdy by to vydalo i na víc než předepsané dvě stránky. Někdy ale nebylo psát o čem, a tak jsem psal i o věcech, které třeba s naší obcí neměly mnoho společného. Také jsem za to schytl zaslouženou kritiku některých občanů. Ale to k tomu patří, protože nikdy nejde napsat něco, aby se to líbilo každému. Ale vše, o čem jsem psal, bylo napsané v dobré víře a rozhodně jsem neměl v úmyslu někoho naštvat nebo rozčítit. Je ale jasné, že když jsem se zmínil o aktuálních politických kauzách, tak těm, co stojí názorově na jiné straně, se to líbit nemohlo. Občas jsem obsah doplnil o citáty významných osobností, které měly reflektovat na současná dění. Ale ne vždy se to povedlo. Protože jsem byl zároveň i šéfredaktor těchto novin, podílel jsem se samozřejmě i na většině dalších rubrik. Týká se to kroniky, informací z obce / obecního úřadu, pozvánky na nejbližší akce, usnesení a samozřejmě jsem mapoval i činnosti fotbalového klubu. Jestli v této funkci budu pokračovat i nadále, rozhodne nové zastupitelstvo obce. Když dostanu důvěru, budu rád, a když ne, předám své zkušenosti svému následovníkovi.

Zrovna tak jsem připravený předat své dlouholeté zkušenosti z vedení obce svému nástupci či nástupkyni. Ono totiž není vůbec snadné ze dne na den převzít tuto zodpovědnost a myslet si, že to půjde samo. Nepůjde. A proto je mojí povinností pomoci, poradit a postupně nového starostu/ku zaučit a do všeho zasvětit.

Když se zpětně podíváme na investice v posledních dvanácti letech, tak zjistíme, že byly daleko nejvyšší od roku 1990, kdy se naše obec osamostatnila. Pro připomenutí uvádím seznam uskutečněných důležitých projektů. V několika etapách proběhla oprava místní komunikace Svěradice-Komušín v celkové výši 1,5 mil. Kč. Provedli jsme zateplení KD spojenou s výměnou tepelného zdroje, což stálo necelých 4,5 mil. Kč. Další velkou akcí byla rekonstrukce hráze a odbahnění Mlýnského rybníka a na to padlo 4,4 mil. Kč. Vybudovali jsme nové multifunkční hřiště, kde byly náklady necelých 1,2 mil. Kč. Realizovala se výstavba nového veřejného osvětlení společně s vybudováním nové větve VO, a to vše za 3,5 mil. Kč. V budově školy se ve třech etapách vyměnila všechna okna, odstranily staré „luxfery“, zrekonstruovala tělocvična a kuchyně, zabudovaly se nové vchodové dveře, opravila se kompletně střecha, a to vše za 1,5 mil. Kč. Zrekonstruovala se kuchyně a WC v hospodě U Turků, kde se investovalo 617 tis. Kč. Pro děti z MŠ jsme rozšířili herní prvky na školním dětském hřišti za skoro 150 tis. Kč. Pro naše občany jsme zdarma pořídili kompostéry, což nás stálo 740 tis. Kč. Vybudovali jsme novou plochu pro separovaný odpad v hodnotě 60 tis. Kč. Pro lepší informovanost obyvatel byl po celé obci nainstalován bezdrátový rozhlas, a to za

skoro 250 tis. Kč. Pro vytápění objektu školy jsme zajistili výměnu tepelného zdroje a na to jsme investovali 440 tis. Kč. Na vrchu Kostelík proběhla revitalizace, která si vyžádala 250 tis. Kč, a také jsme dotáhli několik let plánované noční osvětlení kaple sv. Bartoloměje, což stálo cca 100 tis. Kč. Abychom zajistili pro občany dostatek pitné vody, pořídili jsme nový vrt SV1, který stál 250 tis. Kč. Následně pak následovala rekonstrukce úpravny vody a připojení nového vrtu na soustavu – to vše za částku 3,3 mil. Kč. Od soukromého majitele jsme zakoupili na návsí objekt čp. 47 za 370 tis. Kč a postupně do něj zatím investovali 1,2 mil. Kč. V rámci postupné rekonstrukce místních komunikací jsme v loňském roce kompletně opravili komunikaci „u statku“ a to stálo necelý 1 mil. Kč. Při vjezdu do obce směrem od Blatné a Velkého Boru byly umístěny měřiče rychlosti v hodnotě necelých 100 tis. Kč. Sál kulturního domu jsme vybavili novými stoly a židlemi na což z rozpočtu padla částka 220 tis. Kč. U Mlýnského rybníka a u hřiště jsme umístili odpočinkové mobiliáře za cca 50 tis. Kč. Velké investice se uskutečnily na pozemcích sportovního areálu. Byly vybudovány nové kabiny pro sportovce a mládež v hodnotě 4,5 mil. Kč. A po problémech se zaléváním hřiště se podařilo vybudovat nové automatické zavlažování se dvěma vrtanými studnami v částce cca 1,1 mil. Kč. Celkem dají výše uvedené investice obce neuvěřitelnou částku 31 438 000 Kč. Samozřejmě, že drtivá většina akcí byla podpořena dotacemi a ty v celkovém součtu činily 15 186 100 Kč. Nejvíce finančních prostředků jsme obdrželi od SFŽP – 9,2 mil. Kč, od Plzeňského kraje 3,9 mil. Kč a od MMR – 2,2 mil. Kč. A to jsem vyjmenoval jen ty větší a největší realizované projekty. Kdybychom k tomu připočetli i menší vydání, byla by výsledná částka ještě daleko vyšší.

Zapomněl jsem ještě na jeden velký projekt, komunikace HPC 4, která byla vybudována v loňském roce v nákladech necelých 17 mil. Kč. Ale na tomto projektu se obec finančně nepodílela. Investorem byl Státní pozemkový úřad a finance byly výhradně z dotací. Cesta byla po dokončení převedena do majetku obce, a proto do tohoto výčtu patří.

Musím touto cestou poděkovat všem zastupitelům obce, kteří v každém volebním období pracovali neuvěřitelně obětavě a bez jejich úsilí, které na to vydali, by nebylo možné toto vše vytvořit. Zpětně musím poděkovat Pepíkovi Jiřincovi, který mně dělal místostarostu v období 2010-2014 a bylo na něj ve všech směrech spolehnutí. Ve dvou následujících obdobích pak dělal místostarostu Jarda Korbel, a to co za těch osm let odvedl, by vydalo na celé jedno vydání novin.

Závěrem bych se chtěl rozloučit citátem a slovy, které kdysi pronesl věhlasný římský filosof, básník a politik Lucius Annaeus Seneca: „Smysl života spočívá ve vytvoření Božího království na zemi, neboli v tom, že vyměníme sobecký, závistivý, násilnický a nerozumný život za život lásky, bratrství, svobody a rozumu.“ A toho se všichni držme!

Hezký nadcházející podzim.

Václav Dušek - starosta

OBSAH

strana 1 – Úvodní slovo starosty
strana 3 – Obsah + společenská rubrika
strana 4 – Zajímavosti, události...
strana 5 – Akce v obci - 130 let SDH
strana 7 – Kronika
strana 8 – Fotbalový klub
strana 11 – Horskokvildské poutě
strana 13 – Kotlíkové dotace
strana 14 – Bejvávalo na Šumavě
strana 15 – Informace z obce
strana 16 – Společenské akce v okolí

Společenská rubrika

ZÁŘÍ 2022:

KANDR Václav	4. září	89 let
ŠULCOVÁ Marie	6. září	75 let
SMITKOVÁ Marie	8. září	85 let
VĚTROVCOVÁ Jaroslava	9. září	62 let
HOKR Josef	12. září	72 let
JIŘINCOVÁ Hana	13. září	76 let
VĚTROVEC Václav	17. září	80 let
HAUSNEROVÁ Ludmila	17. září	80 let
TICHÁ Božena	19. září	65 let
FOREJTOVÁ Miroslava	20. září	86 let
KANDR Václav	23. září	62 let
OPALECKÝ Miroslav	27. září	63 let

ŘÍJEN 2022:

ŠIMÁNEK František	2. října	72 let
VLČKOVÁ Blanka	10. října	62 let
BLÁHA Miroslav	11. října	75 let
MLÁDEK Jaroslav	12. října	69 let
VLČKOVÁ Jiřina	14. října	66 let
VLČEK Karel	22. října	63 let
BREJCHOVÁ Božena	23. října	94 let
FIŠEROVÁ Blanka	26. října	66 let

Pracovní doba obecního úřadu:

PONDĚLÍ	07.00–17.00
ÚTERÝ	07.00–15.00
STŘEDA	07.00–16.00
ČTVRTEK	07.00–15.00
PÁTEK	07.00–13.00

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.30–11.30	14.00–17.00
STŘEDA	07.30–13.00	
PÁTEK	07.30–11.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

První červencový víkend hasiči slavili na návsi 130 let od svého založení (více uvnitř dnešního čísla), druhou

červencovou sobotu pak pořádalo Občerstvení Na Hřišti ve spolupráci s Vlastou Beránkem **2. ročník nohejbalového turnaje trojic.** Zúčastnilo se jej celkem 6 mužstev, vítězství putovalo do Horažďovic, k vidění byly zajímavé sportovní souboje a všichni zúčastnění hráči si odnesli zajímavé ceny. Na večer bylo plánované posezení s přáteli, ale soutěžící se po náročném dni postupně odebrali ke svým domovům, vydržela jen hrstka diváků, a tak byla akce ukončena ještě za světla.

Ve dnech 23. a 24. října 2022 se konají volby do zastupitelstva obce, současně se uskuteční i volby do Senátu parlamentu České republiky. Případné další kolo voleb do senátu se pak bude konat ve dnech

30. září a 1. října. Pro volby do zastupitelstva obce byly zaregistrovány kandidátní listiny deseti nezávislých kandidátů, ze kterých si zvolíme devět nových zastupitelů. Volební lístky budou všem

voličům doručeny nejpozději v úterý 20. září.

Výlov Mlýnského rybníka plánují rybáři na sobotu 1. října, na hrázi bude od 9:00 hodin probíhat prodej ryb a tradičně bude pro všechny příchozí připraveno malé občerstvení.

Již 43. ročník Rally Pačejov začíná v pátek 30. září slavnostním představením posádek a ohňostrojem na náměstí v Horažďovicích. **Objížd'ka** bude vedena přes naši obec v neděli 2. října, kdy bude probíhat uzavírka silnic Komušín-Horažďovice Předměstí, HD Předměstí-Mečichov a HD Předměstí-Hlupín.

Podzimní svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se uskuteční v sobotu 29. října v 8.00 hodin v prostoru za obecním úřadem. Do nebezpečného odpadu patří zbytky barev, lepidla, rozpouštědla, oleje, pesticidy, léky a ostatní domácí chemikálie, do velkoobjemového odpadu pak starý nábytek, linolea apod. Vyřazené elektrospotřebiče z domácnosti můžete po celý rok odevzdávat do stodoly za obecním úřadem, kde je zřízeno místo zpětného odběru, popř. drobná elektrozařízení vhazovat do kontejneru umístěného pod schody k bytům v KD.

Prázdniny a doba dovolených jsou již téměř za námi, před námi je teď tradiční **Bartolomějská pouť** s tradičně bohatým kulturním i sportovním programem. Přejí vám všem příjemné prožití posledního srpnového týdne

Jindřiška Doláková

AKCE V OBCI

Sbor dobrovolných hasičů oslavil 130. výročí založení

V sobotu 9. července se na návsi konaly oslavy 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů ve Svěradicích. Hosté se mohli usadit na terase hospody nebo u připraveného posezení před hospodou. K poslechu a dobré náladě vyhrávala dechová kapela z Horažďovic Otavanka a modelování se ujal Ivo Smitka.

Ve 13 hodin byly oslavy zahájeny průvodem všech zúčastněných hostů od hasičské zbrojnice na návěs. Pozvání přijali zástupci sborů našeho okrsku i vedlejšího Komušína, svoji návštěvou nás poctili také zástupci krajského i okresního sdružení hasičů. V čele průvodu jsme mohli vidět vlajku státní, obecní a historické prapory pozvaných sborů. Svěradice již od roku 1933 reprezentuje prapor, který vlastnoručně vyšily členky sboru a na sjezdu Mayerovy hasičské župy konané v roce 1933 jej hasičům věnovaly. Položením věnce u pomníku na návsi byla uctěna památka padlých svěradických občanů v 1. světové válce, a jak bylo později zmíněno, o stavbu pomníku se tehdy významnou měrou zasloužil právě sbor dobrovolných hasičů. Od jeho slavnostního odhalení v roce 1922 letos uplynulo 100 let.

Poté zazněla česká hymna a minutou ticha jsme uctili památku všech hasičů, kteří již nejsou mezi námi. Starosta

sboru Jaroslav Korbel přivítal všechny přítomné a v krátkosti připomněl bohatou historii sboru dobrovolných hasičů naší obce. Ten byl ustaven v roce 1892, v dobách doškových střeš a četných požárů, kdy rychlá pomoc spoluobčanů zachraňovala majetky i živobytí. První potahová stříkačka byla pořízena v roce 1898 za 625 zlatých a na její zakoupení musela být uspořádána dobrovolná sbírka. V témže roce byl založen i divadelní spolek Havlíček, který byl velmi aktivní a svá představení uváděl až do roku 1950. Je patrné, že kromě hlavního poslání sboru jeho členové významně přispívali také k rozvoji kulturního života na vesnici. Založena byla i hasičská knihovna a uchovala se i tradice pořádání hasičských plesů. Přišly i těžké časy, kdy činnost sboru byla ochromena dvěma světovými válkami, vždy se ji podařilo obnovit. V roce 1952 dostal sbor novou motorovou stříkačku a starou ruční potahovou přenechal hasičům v Babíně. V roce 1970 se hasiči stali hlavními iniciátory výstavby požární nádrže, pomáhali také při výstavbě kulturního domu, prodejny, vodovodu nebo kanalizace. V roce 1988 byla zahájena výstavba nové hasičské zbrojnice, ve které dnes sídlí také obecní úřad. V současné době sbor čítá 76 členů a na hasičských soutěžích jej reprezentuje nejen družstvo mužů, ale od roku 2012 i žen a v letech 2014-2020 také dětí. Děti odrostly a posílily naše starší družstva, nyní se plánuje znovu dětské družstvo obnovit.

AKCE V OBCI

Mladí mají zájem o činnost v našem sboru a to je velká naděje do budoucna. V poslední době bylo pořízeno také několik nových uniforem i výcvikového oblečení, a to díky finanční podpoře obce Svěradice, která hasiče podporuje trvale.

Starosta obce Václav Dušek poděkoval hasičům za jejich dlouholetou a z historického hlediska významnou činnost. Vyzvedl moudrost našich předků, kteří v roce 1892 stáli na úplném začátku a spojili své síly při ochraně majetku a životů svých spoluobčanů. Náměstek starosty Krajského sdružení hasičů Plzeňského kraje Josef Veith pak předal do rukou starosty a velitele sboru čestné uznání a medaili sv. Floriána za obětavou činnost našich hasičů. Na závěr oficiální části byly předány všem praporečnickům stuhý připomínající 130. výročí založení SDH Svěradice.

Poté všichni přítomní mohli zhlédnout požární útok veteránů s historickou technikou. Hasiči z Kvášňovic předvedli svoji potahovou stříkačku z roku 1896, která je zachována ještě v původní barvě. Oselecké veterány už známe, před pěti lety jsme je mohli vidět při okrskové soutěži na hřišti a jejich koňská potahová stříkačka z roku 1881 byla dnes nejstarší. A jako poslední nám ukázali požární útok hasiči z Polánky, jejichž stříkačka pocházela z roku 1892. Všechna tři družstva sklídila velký a zasloužený potlesk a patří jim velké poděkování nejen za to, že zpestřili program oslav, ale také za jejich práci a obětavost, díky které se tato historická technika do dnešních dní dochovala v provozuschopném stavu. Těšili

jsme se také na sekyrkové cvičení hasičů ze Zdemyslic, ti se však s omluvou, že se nesešli v dostatečném počtu, nedostavili, což nám bylo velmi líto.

Program na návsi byl tím ukončen a s kapelou Otavanka se do sálu přesunuli také všichni hasiči i diváci. Ve vestibulu naše mladé hasičky u prezenčního stolku předaly všem členům sboru dárkovou tašku, v ní byl hrneček s potiskem připomínajícím letošní výročí, samolepka s nápisem Hasiči Svěradice a také pamětní list. Místní hasiči i všichni pozvaní hosté obdrželi poukázku na občerstvení a na oběd – podával se řízek s bramborem. Připravena byla také výstava mapující historii hasičů v naší vesnici. Otavanka vyhrávala do šesti hodin odpoledne a hezky přispěla ke slavnostní atmosféře celého dne. Pak nás hosté postupně opouštěli a zůstali převážně domácí, posezení s harmonikou se tak přesunulo do hospody. Tam se ještě zpívalo do pozdních nočních hodin.

Tak jak to bývá, venkovní akce jsou závislé na počasí, a to se tentokrát vydařilo. Několikaměsíční práce organizátorů měla důstojné završení, oslavy se povedly, uznání za jejich uspořádání jsme slyšeli i od zástupců krajského i okresního sdružení, a to nás potěšilo. Na závěr je potřeba poděkovat všem hasičům, kteří se na přípravě a organizaci oslav podíleli, občanům, že si s námi toto významné výročí přišli připomenout, i zástupcům obce, bez jejichž podpory by se akce nemohla uskutečnit. **dol**

STALO SE PŘED LETY

Rok 1947 – před 75 lety

Červenec až září bylo období úplně bez deště a krajina vypadala jako Sahara. Všechno usychalo. Obilí se však i vzdor přísušku podařilo sklídit do stodol celkem v krátkosti. Jenže slámy i zrna bylo málo; jeteliny úplně vyschly. Zasely se ozimy jako obvykle v naší oblasti, tj. kolem sv. Václava, a i brambory se vybraly. Jenže bramborů se sklídila tak čtvrtina a o okopání ani nemluvě; zelí vyschlo úplně. Pro sucho nemohlo obilí vzejít, některé již zaseté po šesti nedělích ještě nevycházelo. Až koncem října a v začátku listopadu několik dní slabě mrholilo a prosincový déšť pak přece jenom ozimům vzcházení podnítl.

■ Byla to situace příšerná, neboť již orba v září a říjnu věštila tuhý boj s polem jako mlat uschlým. Půda se převracela oráním v hroudy nebývalých rozměrů, které nešly rozbít ani železnou palicí. Tím méně válením, což bylo velké týrání dobytka.

■ Některé vesnice výše položené, měly tohoto roku velkou potíž s vodou. Místy musely pro vodu do rybníků až přes hodinu cesty. Tu byla věru velká obava, zamrzne-li bez deště, bude katastrofa celá. No, a tak jsme ve zdraví přežili rok, jakého není pamětníka.

■ Úroda roku 1947 nebyla taková, aby vyhověla úplně zásobovacímu systému, a proto musíme obiloviny ze zahraničí dovážet, hlavně ze Sovětského svazu. Protože se poměrně málo sklídilo obilí, a to v první řadě slámy a píce, muselo se z každého hospodářství odsunout něco

dobytka, aby mohl ten stávající přezimovat.

Rok 1957 – před 65 lety

Dne 1. srpna se odstěhoval dosavadní kronikář s. Josef Grill na nové působiště do Perninku u Karlových Var. Na jeho místo byla dosazena s. Růžena Máčeová. Narodila se 22. 2. 1907 v Oboře u Netolic. Po studiích odešla učit do Slezska. Na soukromé škole v Orlové působila 1 rok, na menšinové škole v Hor. Těřlicku 9 let, na obecní škole ve Štěkně na Strakonicku 10 let, na měšťanské škole ve Štěkně 2 roky a 10 let byla ředitelkou na národní škole v Mečichově. Tam psala i obecní kroniku. Od 1. 8. 1957 se ujímá psaní obecní kroniky ve Svěradicích.

Rok 1977 – před 45 lety

JZD – žňové práce v roce 1977

V JZD pracovalo 6 kombajnů typu KOLOS. Mechanizátoři družstva po dobrých zkušenostech s kombajny SK4 z SSSR se rozhodli pro nákup nových Kolosů. Tyto nové kombajny jsou stavěny na vysoké výnosy a špičkové výkony. Pracují velmi dobře ve všech podmínkách a jejich velkou výhodou je to, že ztráty jsou při sklizni skutečně minimální. Kombajny byly také pro sklizeň řádků připraveny. Kombajnéri-opraváři

věnovali strojům velkou péči. Seřídili je, provedli kontrolu, a to jak motorů, tak i jednotlivých částí. Klíč k úspěchu je v odpovědném přístupu lidí k nové technice, v jejich pečlivosti a zkušenostech. A tak začátkem září se žňové práce nachýlily k závěru. Kombajnéri J. Kandr, B. Kandr a Karel Hokr sklízeli denně v průměru 6,77 ha. Výnosy obilovin jsou v průměru 35 q z hektaru. Nepříznivé klimatické podmínky zpomalily sběr slámy a tento byl ukončen až v měsíci říjnu.

Rok 1982 – před 40 lety

■ Většina žen mladšího věku je v obci zapojena v organizaci Českého svazu žen, ale i v řadě dobrovolných funkcí v místě, kde pracují. Generace starších žen, které jsou již v důchodu, také nezahálí. Pokud síly stačí, pracují v JZD jako brigádnice. Mají také i své koníčky. Je to v mnoha případech zahrádka, kde pěstují květiny, zeleninu i jahody. Hezkou zahrádku má například paní Klásková, která již překročila 80 let.

■ Paní Pečánková Anežka, které je již 83 let, pravidelně dochází do místní knihovny a je stálou čtenářkou veškeré literatury.

■ V naší obci postrádáme profesi ŠVADLENA. V obchodech je tolik hezkých látek a zájem o ně není právě z důvodu, že to nemá kdo ušít. Svaz žen pořádá kurzy šití, ale málokterá žena si sama něco ušije a stává se, že když kurz skončí, nedošíte nebo nepovedené šaty putují k paní Emě Zachové čp. 79. To je totiž jediná žena v obci, která se v mládí naučila u své příbuzné šít. I když výuční list nemá.

FOTBALOVÝ KLUB

Po skončení základní části 1. A třídy čekalo naše mužstvo barážové dvojutkáni s týmem TJ Sokol Malesice. Tohoto soupeře nám přisoudil los, který proběhl v sídle Plzeňského krajského fotbalového svazu. První zápas se odehrál ve středu 22. června na hřišti

v Malesicích. Náš tým nastoupil bez třech hráčů základní sestavy (Beránka, Vachušky a Pícky), kterým pracovní povinnosti nedovolily na zápas odcestovat. Cílem bylo přivést do odvety přijatelný výsledek, ale to se moc nepovedlo. Utkání skončilo výhrou domácích v poměru 3:1, když za nás skóroval za stavu 0:3 z penalty Nesveda. Odveta se hrála na našem hřišti v sobotu 25. 6. a tentokrát jsme nastoupili v nejsilnější možné sestavě. Brzy jsme se gólem Káby dostali do vedení a měli jsme dostatek času vstřelit další branky. Soupeř ještě v první půli mohl vyrovnat, ale od pohromy nás zachránila dobře postavená tyč. Naši hráči měli v první i druhé půli 3-4 doslova vyložené šance, ale bohužel ani jednou míč

v síti soupeře neskončil. My jsme v závěru už hráli vabank a Malesice z rychlých brejků v posledních minutách skóre otočili. Prohra 1:2 znamenala náš konec v 1. A třídě. V sezóně 2022/2023 nás čeká 1. B třída.

Ve čtvrtek 30. června proběhl v Plzni losovací aktiv a ten určil, že novou sezónu, která začne o víkendů 20. a 21. 8., rozehrajeme dvěma domácími zápasy po sobě. Nejdříve nás čeká nováček soutěže Strážov a za týden o pouti sehraje „výbušné“ derby s týmem TJ Pfeifer Chanovice. Mimočodem těch derby zápasů nás čeká více. Na podzim ještě doma přivítáme Pačejov a budeme hrát na hřišti sousedních Horažďovic.

Příprava A mužstva na novou sezónu začala prvním tréninkem

PROCHÁZKY HISTORIÍ FOTBALOVÉHO KLUBU

STARÁ GARDA – r. 2002

V tomto čísle se vrátíme o dvacet let zpátky, do roku 2002 a podíváme se tentokrát na „starou gardu“. Tento tým tehdy tvořily tři takové skupiny hráčů. V první byli ještě aktivní hráči, kteří v té době hráli různé okresní a krajské soutěže; ve druhé pak ti, kteří dříve hráli, ale závodně už s fotbalem skončili. Tu třetí pak tvořili hráči, kteří nikdy závodně nehráli, ale fotbal hráli pro zábavu. Byla to obdivuhodná parta, která táhla za jeden provaz, a to jak na hřišti, tak na všech společenských akcích. Na tu dobu všichni, kteří jsme v této partě byli, jen nostalgicky vzpomínáme. Tento tým trénoval a při zápasech vedl legendární Franta Koutenský a neměl to vždycky úplně jednoduché. Tato parta hrála až dvacet zápasů za kalendářní rok a někdy se mu sešlo tolik fotbalistů, že měl, jak se říká, „hlavu v pejru“, jak to postavit.

Ale František si dokázal vždy poradit. Jen tak pro ilustraci, v roce, o kterém mluvíme, tedy 2002, zaplatilo členské příspěvky 25 členů staré gardy, včetně trenéra a kustoda (Jarda Soukup). A alespoň do jednoho zápasu v tom roce nastoupilo 30 hráčů a to dnes zní naprosto neuvěřitelně.

V tomto roce se stará garda zúčastnila celkem 5 turnajů včetně zimního v hale v Zábouří. Jednalo se o turnaj vnitroklubový a pořádal se vždy koncem února, jako zahájení sezóny. Po jeho skončení vždy následovalo posezení v tehdejší „zábořské kavárně“ při harmonice Toníka Hakra.

Další turnaje jsme hráli v Horažďovicích (2. místo), v Hrádku u Sušice (4. místo, ve Svěradicích (4. místo) a poutový ve Vrbně (1. místo). A právě tento vítězný turnaj stojí za připomenutí. Kromě nás se ho zúčastnila SG Tochovice, „B“ mužstvo mužů Blatné a samozřejmě domácí, posílení o velice kvalitní fotbalisty. ►►

FOTBALOVÝ KLUB

v pátek 22. 7. a hned následující den, v sobotu 23. 7., byl odehrán první přípravný zápas. Bylo to právě s Chanovicemi a tento duel se odehrál v rámci tradičního Memo-

riálu Františka Pavlovského a Josefa Smitky. Ten letošní se konal u nás ve Svěradicích a stejně jako v posledních několika letech to bylo za účasti mužstev FK Svěradice a TJ Pfeifer Chanovice.

Výsledky letošního ročníku:

FK Svěradice SG - Hvězdná garda TJ Chanovice 4:4 (2:1)

Svěradice mládež – Chanovice mládež 1:5 (0:2)

FK Svěradice „A“ – TJ Pfeifer Chanovice 4:2 (1:2)

Hlavním tahákem memoriálu je vždy závěrečný duel programu, kdy proti sobě nastupují hlavní týmy obou klubů. Po delší době to byl zápas týmů, které budou hrát v nadcházejícím soutěžním ročníku stejnou soutěž, tj. 1. B třídu. Hned první akce zápasu přinesla gólovou situaci, když po křídle unikla naše nová akvizice, Franta Machovský, před vápnem

předložil míč Mičkalovi a ten otevřel skóre zápasu. I když jsme měli i nadále herní převahu, byli to naopak hosté, kteří nejdříve vyrovnali a pak dokonce otočili průběh zápasu ve svůj prospěch. Druhý poločas se odehrával už za stálé převahy našeho týmu a tu jsme korunovali postupně třemi góly. Na 2:2 srovnal Roman Kába, do vedení nás dostal svým druhým gólem Petr Mičkal a čtvrtou naši branku přidal nejlepší hráč zápasu, Machovský. Utkání se hrálo ve velkém vedru, ale přesto jsme viděli kvalitní a kupodivu i běhavý fotbal. Po skončení převzal kapitán mužstva Standa Makovec dva poháry, za vítězství v tomto zápase a putovní pohár, který je vždy na jeden rok propůjčován vítězi memoriálu. ►

FOTBALOVÝ KLUB

Na řízení zápasů se podíleli pan Ladislav Kvasnička ze Žlutic, Pavel Marek ze Záboří a jako laik vypomáhala paní Netušilová.

Další přípravné utkání sehrál náš první tým v úterý 2. srpna, když na domácím hřišti přivítal účastníka stejné soutěže jihočeského kraje, tým TJ Sokol Bělčice. Zápas měl dva rozdílné poločasy, v tom prvním dominovali hosté, kteří jej vyhráli 0:3. Ve druhé půli ještě své vedení navýšili, ale pak náš tým zabral a brankami Machovského, Káby a Makovce se dotáhl až na rozdíl jedné branky. A protože další své šance jsme neproměnili, odvezli si hosté výhru v poměru 3:4.

Poslední přípravný duel měl „A“ tým odehrát v sobotu 13. srpna v Hrádku u Sušice, ale protože se trenérovi několik hráčů omluvilo, musel být zápas zrušen. Ostrý start do sezóny si áčko prodělalo 20. srpna, kdy na domácím hřišti hostilo tým Kovodružstvo Strážov. Výsledek

tohoto utkání a jeho průběh se dočtete v říjnovém vydání.

B tým žádnou letní přípravu prakticky neměl a v sobotu 6. srpna „naostro“ vstoupil do mistrovských soutěží. Zahajovací utkání sezóny měl odehrát na hřišti nejvzdálenějšího soupeře, což je Železná Ruda. Rozpis soutěží je jedna věc a realita nebo, chcete-li, rozmary počasí je věc druhá. Den před zápasem se večerní Železnou Rudou přehnal průtrž mračen a z fotbalového hřiště udělala velký rybník. OFS Klatovy rozhodl o tom, že na tomto hřišti se hrát nedá, zápas nedoporučil odehrát. Po dohodě klubů se odehraje v náhradním termínu, a to ve státní svátek, 28. září od 16:30 hod.

Sezóna proto béčku začala o týden později, domácím zápasem s rezervou Měcholup. Tento duel přinesl vyrovnaný průběh a vypadalo to, že si soupeři body rozdělí. Dvě minuty

před koncem však hosté využili naší nekoncentrovanost ke vstřelení rozhodujícího gólu a rozhodli tak o svém vítězství.

Dorost začal přípravu na sezónu 2022/2023 prvními tréninky na konci července. Hlavním trenérem zůstal Vlasta Beránek a k ruce bude mít Radka Pánka o občas Martina Heimlich, který je současně hlavním trenérem „A“ mužstva. Naše mladíky bude čekat náročná krajská soutěž Plzeňského kraje, kde ho ve skupině B bude čekat 11 těžkých soupeřů – Radkovice, Hradešice, Nýrsko, Spálené Poříčí, Žákava, Klášter, Blovice, Plzeň-Letná, Luby, Sušice a Kolínek. Budou hrát pod názvem Svěradice/Chanovice a první mistrovský zápas odehrají v sobotu 3. září v Radkovicích. Ještě předtím odehrají dva přátelské zápasy. Ten první 20. srpna v Horažďovicích a ten druhý v sobotu 27. 8. (o pouti) doma se Sedlicí.

PROCHÁZKY HISTORIÍ FOTBALOVÉHO KLUBU

Největším favoritem bylo béčko Blatné, které nastoupilo s kádrem, se kterým hráli okresní přebor. Právě s tímto soupeřem jsme změřili síly hned v prvním zápase a doslova jsme vydřeli remízu 2:2. V dalších zápasech jsme porazili Vrbno 2:1 a Tochovice dokonce v poměru 8:2. No a tyto výsledky nám stačili na vítězství v celém turnaji. Hrdinou turnaje a také jeho nejlepším střelcem byl náš Zdeněk Mička, který ve třech zápasech vstřelil neuvěřitelných 8 gólů. V paměti nám zůstal zejména jeho gól, jenž dal v utkání s Blatnou střelou z dobrých 35 metrů. Byla to taková „bomba“, že gólman vůbec nerea- goval.

Velký podíl na našem úspěchu měl také brankář Pepík Dvořák, který v duelu s domácím Vrbnem vychytal dva samostatné úniky a v poslední minutě, doslova „tygřím skokem“, vyškrábl míč směřující do

šibenice. Dalším hráčem, který v našem mužstvu zaujal, byl Franta Smíšek (zvaný „Pedro“). Toho všichni účastníci považovali za bývalého internacionála Viktorie Plzeň, Jiřího Sloupa. A on ho svým vzhledem a také výkonem hodně připomínal.

Nečekané vítězství v tomto turnaji jsme společně oslavili velice zdařilým posezením v místní hospodě, kde jsme hostinskému vypili všechny zásoby „zele- né“. Cesta domů pak byla ještě orámovaná zastávkami v Záboří, v Čechelovicích, abychom pak celé turné zakončili v hospodě U Turků.

Tohoto nezapomenutelného turnaje a následující oslavné jízdy se zúčastnili: J. Dvořák, V. Smitka, M. Větrovec, F. Smíšek, P. Löffelmann, V. Dušek, Hanzal, J. Třeštík, Z. Mička, F. Červený, J. Svoboda, F. Škoda, P. Brabec, J. Slavík, F. Voráč, trenér F. Koutenský a kustod J. Soukup.

ZAJÍMAVÉ TÉMA

Horskokvildské poutě ve vzpomínkách

V minulých dobách se lidé vydávali na poutě s nadějí, že jim bude odpuštěno nebo budou zázrakem uzdraveni. K vyslyšení proseb poutníka nebo celé obce bývalo podnětem pro absolvování děkovné pouti. Jedním z důvodů podnikání pouti bylo i poznávání nových míst a touha po nevšedních zážitcích. Zejména pro vesnické poutníky bývaly poutě příležitostí k poznávání nových míst a atmosféra poutě spojená s velkým zážitkem, který příjemně obohatil jejich stereotypní život.

Nejzásadnějším momentem pouti byla pro poutníka bohoslužba, při které musel učinit svatou zpověď a zúčastnit se svatého přijímání. Kromě bohoslužby byly poutě spojeny též se zábavou. Ke koloritu poutí patřil též nákup upomínkových předmětů, nejen s náboženskou tematikou.

Milostiplná Matka Boží na Sv. Hoře u Příbrami odedávna přitahovala kvildské poutníky. Bývala to vždy daleká a namáhavá cesta, až zavedením železnice do Sušice se Kvildští vracívali ze Svaté Hory zpátky vlakem. Po první světové válce tyto poutě ustaly. O to slavnostnější poutě se každoročně vypravovaly 4. července o svátku svatého

Prokopa k svatomartinskému kostelu v Nicově. Byly dědictvím dávného slibu daného sedláky, dřevorubci, borkaři a řemeslníky ze vsi a samot Horská Kvilda, Vydří Most a Zhůří, za pomoc Boží při dobyt-

čím moru někdy v roce 1850 nebo 1860. Tohoto slibu dostali Kvildští poutníci až do roku 1944.

U Danielů na Horské Kvildě na chalupě, které se říkalo Gregenhaus, opatrovali krásnou velikou korouhev a dvě mariánské sošky. Původně byla chována první z obou sošek na chalupě zvané Keglhaus ve Vydřím Mostě čp. 54, kde žila iniciátorka těchto poutí, selka Dorothea Wurmová. To ona zakoupila i korouhev a kolár, dřevosoustružník Degern vyřezal postavičku Panny Marie s jezulátkem po vzoru Svatohorské Matky Boží. Později byla zakoupena z úspor poutníků

i větší socha madony. Později přikoupila ještě rodina Mandlova třetí sochu, ale ta byla již sádrová. Když se přiblížil čas poutě, ustrojily ženy sochu do pláště z modrého sametu a vztyčily ji na nosítka. Bylo čestným úkolem starších a silnějších děvčat, aby nesly Madonu, a mladší dívky směly držet v rukou splývající bílé stuhy. Úkolem větších chlapců bylo zase nésti těžkou korouhev. V den pouti byl sraz u Danielů na sedmou hodinu a z věžičky na stře-

še chalupy se jasným hlasem rozezněl zvon, svolávající poutníky a předříkavači spustili modlitbu. Po mnoho let předříkával modlitby pan Petreschka. Když pak zástup poutníků došel k Pollaufům, rozezvučel se starý soumarský zvon na jejich rozložitém stavení. Odtud se přidali i lidé ze samoty Xanderhausern, kteří nesli mariánskou sošku z chalupy od Haasů. K ní přibyla ještě jedna z chalupy zvané Homerhaus, patřící Franzi Klostermannovi. Než se průvod pohnul zase dál, pomodlili se všichni společně před mariánskou kaplí u hornokvildské školy. Odtud mělo jít poutní procesí

ZAJÍMAVÉ TÉMA

v ustáleném pořadí. Průvod vedli chlapci s velkou korouhví, pak za nimi děvčata s menší sochou Madony, dále jejich družky s tou větší, z chalupy od Schuterbauerů. Dál za nimi socha z Xanderových Domků a z Hammerhausu, ta na nosítkách a s dívčím doprovodem. Teprve pak šly ženy, dále pak předříkávač, a konec průvodu uzavírali muži. Za odříkávání litaní se zástup táhl po Pollaufových lukách a pak se vešlo do lesa, kde chlapci nesli korouhev již ve vodorovné poloze, aby jim neuvízla ve vět-

k duhu. Po svačině a odpočinku byla opět zas vztyčena korouhev a s novou silou opět zazněly litanie, až ke vstupu do Nicova, kde na kraji obce čekal na poutníky tamní pan farář s ministranty. Korouhve se zdravily navzájem slavnostním bratrským políbením, a pak se procesí vydalo do nicovského kostela, kde byla sloužena slavnostní poutní mše. Pro zdraví šumavských stád přinášeli sedláci sebou obětní peníz, otřelý doma o dobytčí tělo. Peníz mívali pečlivě zabalený v papíru nebo měli v měšci ve zvláštním

Na svátek svatých apoštolů sv. Petra a Pavla (29. června) a také na Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna) putovali poutníci z Horské Kvildy a Vydřího mostu se svými soškami Madon k Hauswaldské kapli nad Starým Srní a pak ještě do Srní. Sraz býval u Gregerů, odkud se procesí za doprovodu litaní pustilo dolů k samotě Hamr, kde se přidali lidé z Xanderových domků a z Hammerhausu se svou soškou Madony. Pak se průvod ubíral kamenitou cestou podél Hamerského potoka k Dolnímu Antýglu, kde bylo zastavení s modlitbou u kaple antýglského sedláka. Cesta procesí se pak dál ubírala po dřevěném mostě přes Vydru k Schatzenwaldu a dál k Hauswaldské kapli. Tam se již ze všech stran slévaly zástupy poutníků ke dvěma kaplím, které je nestačily z daleka pojmut, a tak jich většina pak musela bohoslužbu vyslechnout pod širým nebem. Chladivou vodou ze studánky u kaplí si poutníci omývali oči, aby jim Bůh dlouho uchoval dar zraku. Nazpět se vracelo procesí přes Srní, kde se v tamním kostele konala další pobožnost, s vydatným místním posvícením. Odpoledne pak místní duchovní vyprovodili procesí na kraj Srní a poutníci se ještě na zpáteční cestě stavěli k občerstvení v antýglské hospodě.

Na svátek narození Panny Marie 8. září putovali také poutníci z Horské Kvildy a Vydřího mostu k pobožnosti v Hauswaldské kapli nad Starým Srní. Naše poutě byly hluboké víry v Boha, pevné důvěry v jeho sílu a nikdy nebylo dost proseb o Boží pomoc a ochranu Panny Marie.

Podle knihy Stará Šumava od Miroslava Kůse Andrese zpracoval Václav Strolený

Pro zdraví šumavských stád přinášeli sedláci sebou obětní peníz, otřelý doma o dobytčí tělo. Peníz mívali pečlivě zabalený v papíru nebo měli v měšci ve zvláštním oddíle, aby se jim při ofěře nepomíchal s ostatními mincemi.

vích stromů a v lese ustala i hlasitá modlitba. Dále vedla cesta pastvinami a k silnici ze Zhůří na Zlatou Studnu. Tam se teprve k procesí přidali zhůřští se svou vlastní korouhví a soškou.

Pak cesta klesala při Bílém potoce a k odbočce na Popelnou, kde se zástup zdržel u místní kapličky ke krátkému odpočinku a několika otčenášům. Odtud se dál pokračovalo přes hájovnu Gmoareid až k vrchu Kasberg, kde účastníci posvětili. K svačině bývaly křupavé placky, buchty plněné sýrem, hrnek tuhé smetany a navrch obvykle posypáno pažitkou a kmínem. Žízeň hasili poutníci mlékem nebo kávou, a to vše šlo náramně

oddíle, aby se jim při ofěře nepomíchal s ostatními mincemi. Sedláci též nosili k ofěře sádlo, z něhož pak v kostele hořelo věčné světlo. Po mši se hladový a žíznivý poutníci občerstvili v místních hostincích a po druhé hodině po poledni se opět sešli v kostele sv. Martina k pobožnosti a pak byli vyprovodeni nicovským farářem až na kraj obce. Korouhve se opět navzájem sklonily k rozloučení a procesí se v modlitbách dalo na zpáteční cestu domů. Poutníci pak znaveni dlouhou cestou, zpěvem a modlitbami, dorazili mezi šestou a sedmou hodinou večerní na Horskou Kvildu, kde přicházející procesí vítaly opět domácí zvony od Pollaufů a Gregerů.

INFORMACE PRO OBČANY

KOTLÍKOVÉ DOTACE

Máte starý kotel? Požádejte si o kotlíkovou dotaci a získáte až 95 % výdajů. A co víc! Nyní nepotřebujete mít na kontě desítky tisíc předem.

Kotlíkové dotace

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Jak to funguje?

Krok č. 1

NENECHTE SI UTÉCT FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA NOVÝ KOTEL – JEDNEJTE IHNEDE

Podívejte se na výrobní štítek kotle, který najdete přímo na kotli na tuhá paliva – pokud je tam napsaná emisní třída 1, 2 nebo není uvedeno nic, pak je dotace určena přímo vám.

Nemáte na nový kotel dostatek peněz? Zažádejte si o kotlíkovou dotaci a stát vám poskytne až 95 % potřebných výdajů, které nemusíte mít předem našetřené.

Kdo může žádat? Majitelé rodinných domů a bytů i ti, kdo trvale žijí v rekreačních objektech.

Krok č. 2

NÁROK NA DOTACI MÁ DOMÁCNOST DO PŘÍJMU 14 242 Kč/OSOBU

Pokud jste měli průměrný příjem na člena domácnosti do 170 900 Kč za rok (v průměru to je 14 242 Kč na osobu a měsíc), pak na dotaci máte nárok. Příjmy dětí a studentů do 26 let se do průměru nezapočítávají ani v případě, že studují

a současně chodí na brigádu. **Domácnosti pobírající příspěvek na bydlení či doplatek na bydlení, starobní důchodci a invalidní důchodci ve 3. stupni mají nárok na dotaci AUTOMATICKY.**

Pokud jsou vaše příjmy vyšší než 14 242 Kč/měsíc, můžete žádat o dotaci na nový zdroj tepla v programu Nová zelená úsporám, který nabízí příspěvek až 50 %. Více na www.novazelenausporam.cz

Krok č. 3

VYBERTE SI POHODLNĚJŠÍ ZPŮSOB VYTÁPĚNÍ

Rozmyslete si, jaký způsob vytápění by vám vyhovoval.

Dotace jsou určeny na nákup kotlů na biomasu (tzn. na kusové dřevo či pelety), tepelných čerpadel nebo plynových kondenzačních kotlů (tady se dotace vztahuje jen na již realizované výměny nebo závazné objednávky vystavené do 30. 4. 2022). Zvolte pohodlí, ať máte v zimě konečně teplo po celý den a nemusíte se tahat například s těžkým uhlím. Dotace se vztahuje nejen na kotel, ale i na související stavební práce, rekonstrukci otopné soustavy, akumulční nádoby, kombinované bojleru nebo třeba potřebnou dokumentaci či zkoušky a testy na uvedení kotle do provozu. Při volbě si rozmyslete také roční náklady. Cena

plynu a uhlí roste. Obnovitelné zdroje dávají jistotu úspor rodinných výdajů.

Už jste kotel vyměnili? Nezoufejte! Dotace se vztahuje i ZPĚTNĚ na výměny, které proběhly po 1. lednu 2021.

Krok č. 4

PODEJTE ŽÁDOST O DOTACI A MÁTE DVA ROKY ČAS NA VÝMĚNU KOTLE

Topenářů je málo, proto na samotnou výměnu kotle dostanete dostatek času. Podmínky kotlíkových dotací nebyly nikdy výhodnější. Nechte si tuto příležitost utéct a požádejte si o finanční příspěvek.

TEPELNÉ
ČERPADLO

180 000 Kč

KOTEL
NA BIOMASU

130 000 Kč

PLYNOVÝ
KONDEZAČNÍ
KOTEL*

100 000 Kč

POTŘEBUJETE POMOC S VYŘÍZENÍM DOTACE?
Kontaktujte svůj obecní nebo krajský úřad

PRO ZÍSKÁNÍ AŽ 95% DOTACE BUDETE POTŘEBOVAT JEN ČTYŘI DOKLADY

1. Formulář žádosti o podporu
2. Doklad o kontrole technického stavu a provozu současného kotle
3. Doklad o příjmech
4. Fotografii starého kotle napojeného na otopnou soustavu a komín

A ZÁVĚREM 75 000 Kč JAKO BONUS NAVÍC

Pokud zkombinujete kotlíkovou dotaci s dotacemi na zateplení domu z programu Nová zelená úsporám, na www.novazelenausporam.cz dostanete bonus 75 000 Kč!

* U plynových kotlů se dotace vztahuje jen na již realizované výměny nebo závazné objednávky vystavené do 30. dubna 2022

ZAJÍMAVÁ INFORMACE

Knižní novinka „Bejvávalo na Šumavě – smutno i veselo“

Šumavská rodačka Lucie Oudová se po úspěšném vydání první knihy „Dary Pošumaví“ (2020) rozhodla sepsat další regionální publikaci. Ta je na rozdíl od první knihy, která je věnovaná rodinám s dětmi, v určitých pasážích zaměřená na těžší život na Šumavě. V knize totiž kromě humorných příběhů najdete i tragické osudy zdejších lidí.

Tato kniha nese název „Bejvávalo na Šumavě – smutno i veselo“. Naleznete v ní krátké příběhy vypovídající o reálném životě lidí na území západní a centrální části Šumavy. Dočtete se o tom, co jim osud přichystal, co museli strpět, co obětovali, ale i jaké humorné příhody se jim kdy udály. Veselé i smutné příhody, které jsou čerpány z dobových novin, od sběratelů folklóru nebo přímo od samotných Šumaváků, se vám brzy dostanou pod kůži. U některých se

zaručeně pobavíte, u jiných vám ukápnou slza.

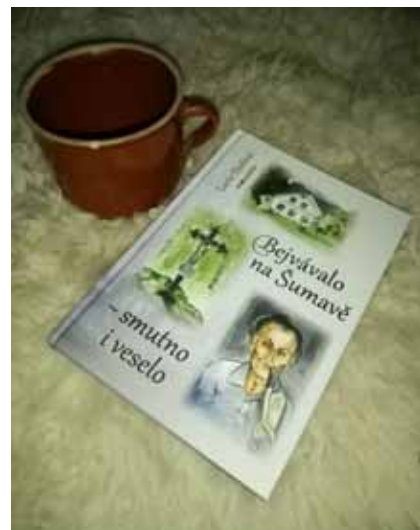
Kniha „Bejvávalo na Šumavě – smutno i veselo“ vyšla již na konci ledna 2022, během pár dní byla ale

Veselé i smutné příhody, které jsou čerpány z dobových novin, od sběratelů folklóru nebo přímo od samotných Šumaváků, se vám brzy dostanou pod kůži.

vyprodaná. Druhé vydání knihy je od 23. 06. 2022 k dostání v knihkupectví v Sušici, Klatovech, Horažďovicích a poptávat ji můžete i na Roubence Zámýšl – ubytování na Šumavě, kde je možné po domluvě (e-mail: lu.oudova@seznam.cz)

zároveň i žádat věnování nebo podpis autorky.

Pro další pokračování Bejvávalo na Šumavě hledá autorka Lucie Oudová Šumaváky, kteří by měli zájem

zveřejnit své silné životní příběhy na téma „příroda a lidé“. A proto neváhejte a přihlaste se! I váš příběh může být součástí toho, co kdysi bejvávalo na Šumavě.

Pokud stále váháte, zda jsou právě tyto knihy tím, co byste si rádi přečetli, mrkněte na ukázkou zde: [bit.ly/KupDary](https://www.ctemeceskeautory.cz/2021/10/recenze-dary-posumavi-lucie-oudova.html) a [bit.ly/KupSumavu](https://www.ctemeceskeautory.cz/2022/04/recenze-bejvala-na-sumave-smutno-i-veselo-lucie-oudova.html) a recenzi: <https://www.ctemeceskeautory.cz/2021/10/recenze-dary-posumavi-lucie-oudova.html> <https://www.ctemeceskeautory.cz/2022/04/recenze-bejvala-na-sumave-smutno-i-veselo-lucie-oudova.html>

INFORMACE Z OBCE, OBECNÍHO ÚŘADU

NOVÉ CEDULE NA BUDOVĚ OÚ

Nad vchodovými dveřmi do budovy obecního úřadu jste byli léta zvyklí vidat dvě ošoupané rezivějící cedule a jednu plastovou desku s nápisem Obecní úřad. Jedna z těch rezivějících desek měla na sobě státní a zemské znaky a druhá byla se znakem obce Svěradice. O jejich výměně jsme uvažovali už delší čas a nakonec jsme k tomu přistoupili až letos, těsně před oslavami 130. výročí hasičského sboru. Objednali jsme dvě zcela nové oboustranně smaltované cedule s třemi vrstvami smaltu, plech o síle 3 mm. Jejich odolnost a životnost se počítá na desítky let. První nese název Obecní úřad Svěradice a má na sobě státní znak, druhá pak je s nápisem Obec Svěradice se znakem naší obce. Obě novotou svítící cedule byly týden před oslavami usazeny na svoje místa.

Za připomínku rovněž stojí nové nátěry všech plechových vrat z čela budovy. O ty se zasloužili mladí členové hasičského sboru, Honza Písečný, Jakub Jiřinec a Ondřej Faust, kteří pod vedením starosty hasičů Jardy Korbela tyto práce provedli. A určitě za to zaslouží velkou pochvalu.

VÝMĚNA PROVOZOVATELE AUTOBUSOVÉ LINKY SVĚRADICE–BLATNÁ

Celkem v tichosti proběhla výměna provozovatele autobusové linky na trase Svěradice–Blatná. K datu 12. 6. 2022 ukončila provozování linky firma ČSAD STRANS, a. s., a vystřídala ji firma ČSAD AUTOBUSY, a. s., České Budějovice. V této souvislosti byla provedena stejná výměna týkající se pronájmu místnosti pro přespávání řidičů na obecním úřadě. Tady byla nová smlouva s českobudějovickou firmou podepsána s platností od 1. července 2022. Změna je vidět i v jiném zbarvení a označení autobusů.

KAPLE SV. BARTOLOMĚJE – MŘÍŽ

V dubnovém čísle se v této rubrice objevila informace, že máme v plánu do vchodu kaple instalovat ozdobnou kovovou

mříž, která by umožnila, že by mohly být vchodové dveře v horkých dnech otevřené. Tím pádem bude vnitřní prostor objektu pravidelně odvětráván a nebude se tvořit plíseň. Z oslovených kovářů přišel s nejlepší nabídkou pan Jan Helíšek ze Strašína, který je zároveň tamním starostou. Akceptoval naši představu, jak by měla mříž vypadat, a poté jsme ještě museli počkat na odsouhlasení příslušného památkového úřadu. Ten dal nakonec souhlasné stanovisko a tím byla výroba mříže posvěcena. Když vše dobře dopadne, mohla by její instalace proběhnout do konce srpna, to znamená do poutě. Je to ale hraniční termín, a tak se může stát, že se samotná realizace může o něco posunout.

STŘECHA NA TRIBUNĚ FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

V noci z 27. na 28. června zasáhla naši obec silná bouře doprovázená hustým deštěm, kroupami a také silným větrem, který chvílemi dosahoval parametrů vichřice. Zatímco dopady menšího krupobití jsme mohli pozorovat na svých zahrádkách, dopady vichru byly vidět hned po rozednění. Kdo se v ranních hodinách pohyboval kolem fotbalového hřiště, mohl vidět důsledky nočního představení přírodních živlů. Plechy ze střechy kryté, vlastně v tu dobu už nekryté, tribuny se povalovaly zkroucené na prostranství mezi kabinami a dětským hřištěm. Některé dokonce doplachtily až na horní tréninkové hřiště. Dva deštníky u stolů k sezení byly letícími plechy přetaty „vejplů“ a došlo i k poškození samotných dřevěných stolů. Bylo to doslova ranní „dílo zkázy“. Prvním krokem bylo samozřejmě jednání s pojišťovnou a je třeba říci, že pracovníci pojišťovny Kooperativa, u které máme veškerý obecní majetek pojištěný, reagovali opravdu neskutečně rychle. Hned následující den se dostavili osobně na kontrolu škodní události, sepsali protokol a odhadli škodu. Na základě toho jsme okamžitě začali pracovat

na objednávkách nových plechů, okapů a střešních latí. Vše šlapalo doslova jak dobře namazaný stroj a prakticky do třech týdnů od nahlášení škody byla střecha kompletně opravena a následující týden pak došly i peníze od pojišťovny.

Samozřejmě, že se vše neudělalo samo, a proto je třeba vyzdvihnout desítky odpracovaných brigádnických hodin, jednak na odstraňování poškozených plechů či latí a jednak na pokládce nových latí, plechů a okapů. Na každé brigádě neúnnavně pracoval Roman Kába, který si udělal čas i v době začínajících žňových prací. Za pomoc je třeba poděkovat i Františkovi Marcovi, Pepíkovi Smítkovi, Petrovi Mičkalovi, Jardovi Soukupovi a Martinu Heimlichovi. Největší poděkování však patří Jardovi Korbelovi a jeho kolegovi, kteří celý týden makali v těch největších vedrech a odvedli opravdu neskutečnou a hlavně kvalitní práci. Ve čtvrtek 21. června, dva dny před Memoriálem Františka Pavlovského a Josefa Smítky, bylo vše hotové a v letním sluníčku se leskla tmavě červená barva nové střechy tribuny.

Podařilo se i opravit poškozené stoly a opatřit je novým nátěrem. Za to patří dík našim obecním pracovníkům Jardovi Pučilovi a Dáše Augustinové, kteří vše provedli za odborné pomoci Jardy Korbela. Do pouti se ještě počítá s novým nátěrem na zadní stěně tribuny.

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

SVÉRADICE

sobota 1. října

09:00 hod. – **VÝLOV MLÝNSKÉHO RYBNÍKA**

Pořádá: spolek Svěradická ryba

sobota 22. října

14:00 hod. – **DRAKIÁDA**
tradiční klání v pouštění draků
■ tréninkové fotbalové hřiště Svěradice

CHANOVICE

sobota 17. a neděle 18. září

CHANOVICKÁ POUŤ –
tradiční církevní a společenská
akce, taneční zábavy
v Holkovcích a Chanovicích,
sportovní utkání, výstavy
a další akce

■ farnost a obec Chanovice, místní
instituce a spolky

sobota 1. října

10:00 hod. – **„DEN MÍSTNÍ POTRAVINY“**
15. ročník potravinářského dne ve skanzenu
■ skanzen Chanovice

HORAŽĎOVICE

úterý 6. září

19:00 hod. – **„SVATOJÁNSKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL“**
LUBOMÍR BRABEC (kytara),
VILÉM VEVERKA (hoboj)
■ Muzeum Horažďovice – velký zámecký sál

pátek 16. září

19:00 hod. – **ŠEVČÍKOVY HUDEBNÍ VEČERY**
Vilém Veverka trio – koncert
■ Hotel Prácheň Horažďovice

sobota 17. září

AMA CUP – motokrosové závody
■ MX areál na Svatém Poli

sobota 24. září

17:00 hod. – **PĚVECKÝ SOUBOR PRÁCHEŇ**
koncert k 160. výročí založení souboru

■ Muzeum Horažďovice – velký sál
muzea

17:00 hod. **ZAVÍRÁME STODOLU**
hudba, prasátko na grilu
■ Music Club Houba Horažďovice –
Stodola

sobota 1. října

15:00 hod. **DEN SENIORŮ**
vystoupí Jana Paulová, dechová
hudba OTAVANKA
■ Kulturní dům Horažďovice

pátek 14. října

19:00 hod.
ŠEVČÍKOVY HUDEBNÍ VEČERY
Tomáš Hostýnek a Petr Novák –
klavírní dvojrecitál
(zazní skladby Antonína Dvořáka,
Bedřicha Smetany, a Frederika
Chopina)
■ Hotel Prácheň Horažďovice

sobota 15. října

9:00 – 12:00 hod.
HAVELSKÝ JARMARK
řemeslný a farmářský jarmark
s kulturním programem
■ Mírové náměstí Horažďovice

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.
K tisku připravuje redakční rada ve složení:
šéfredaktor: Václav Dušek
redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelman
Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,
Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.
tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné